

Den centrale stue er oprindeligt meget mørk, men med belysning og loftsvænkning har Jørgen Stephensen skabt en kunstig kornåb, som giver rummet dybde.

Spisekrogens højryggede stole hedder Iris fra Tranekær, og de er placeret rundt om et bord som Jørgen Stephensen selv har bygget med en bordplade af kirsebærtræ. Over bordet hænger en levende lyskrone, som Vanessa har pyntet med prismer.

Indretning

Af Iben Danielsen og Dorte Krogh (foto)

Jørgen Stephensen er tømrer og indretningsarkitekt MDD, og resultatet af håndværk og stil ses tydeligt i hans lejlighed på Gammel Kalkbrænderivej i København. Det stilsikre åbne køkken med en stærk vilje til at eksperimentere i materialer og farver. Sansen for kvalitet, og evnen til at ændre en mørk lejlighed i gadeplan til åbne rum og nye former. Det er en lejlighed af sin tid, men med nye klare linjer kombineret med praktisk tanke og drilke detaljer.

Og så - inden for det sidste år - har lejligheden desuden fået et mere eksotisk præg. Det er et strejf af brasilianske kyster og en duft af Copa Cabana. For Vanessa er ankommet fra Brasilien med kokur, venetianske vaser og prismer og lyst til at indrette sig i det kolde nord.

Et nyt materiale

Det har alt sammen sat Jørgens indretningsideer på andre baner og

nye udfordringer. For eksempel har de to besluttet, at den nye stue skal være den sande brasilianske vej til Copa Cabana. Her har Jørgen og Vanessa lagt to tynde lag sand på væggen. Det er blevet en varm brun nuance, der lyser i mørke og lyse sandkorn som spiller lysende i de små skarpe halogenspots. Et sted på væggen træder ægte palme-skygebilleder frem i sandet. Det har krævet lidt teknik med limfarven og sandkornene, og det har givet gode erfaringer med det nye materiale sand, fortæller Jørgen Stephensen, erfaringer som han nok vil bruge i sit arbejde som indretningsarkitekt MDD.

En Corbusier-stol i sort læder vil passe godt her, eller en ny sofa. Det diskuteres de stadig. Men et er sikkert, stuen er dedikeret Vanessa's hjemland under varmere himmelstrøg, også selv om det hele foregår på gadeplan på Østerbro.

Rummeligt køkken

Det er 11 år siden Jørgen Stephensen købte en andelslejlighed på Gammel Kalkbrænderivej, siden købte han nabolejligheden, og slog de to sammen til en anderledes bolig for ham selv og Vanessa. Døngang var der mere end slidt her,

mærkt og trist. De første år gik med at udbedre skader på paneler, slå vægge ned og indrette et badeværelse og det store åbne køkken.

Køkkenet træder man lige ind til fra trappegangen.

-Fordi her er mørkt, var det vigtigt for mig ikke at lave overskabe i køkkenet. Så lyset fra døren ud til gården kunne udnyttes bedst muligt. I stedet har jeg arbejdet meget med hylder og skuffer i køkkenet. De er udrykket pladsmæssigt. Jeg har forsøgt at gøre det hele så rummeligt som muligt, og det er utroligt så meget vi har fået plads til. Lågerne stammer fra Funktion-, fortæller Jørgen Stephensen.

Køkkenet er bygget op i vinkel i et åbent plan, og den smalle vægplade, som er tilbage, samt nichen under vinduet er blevet udstyret med glashylder til spisekammer og porcelæn. Også farven i køkkenet og alrum er der eksperimenteret med. En lys gul pigment farve blev resultatet, og her har Jørgen suppleret med et malet panel i en mørkere gul farve afsluttende med en lille kvadrat i en accentfarve.

Visioner

Spisekrogen er møbleret med højryggede stole fra Tranekær og et

Wall Street-sofaen og det stilrene rum i lejligheden har fået ny udfordring fra Vanessa's statuette fra Polen og kukuret fra barndoms hjemmet i Brasilien. Lejligheden favner begge verdener.

Den nye stue i lejligheden er dedikeret Brasilien. Den har flødt sand på væggene, en struktur der spiller i halogenlamperne med mørke og skinnende sandbørn. Den smukke Corbusier-stol fanger fint det brasilianske tema, når den er placeret under skyggebillederne af palmestruer i sandtøpet.

Det åbne køkken har været en udfordring for Jørgen Stephensen. Ligesom i sit arbejde har han tænkt i funktion, og alle skabe i vinkelen er udslyttet til mindste plads. Det har også været vigtigt ikke at have overskåbe i køkkenet, for så ville rummet være mørkt.

Duften af Copa Cabana

Vanessa og Jørgen Stephensen
har sand og palmer på væggene.
Det skal minde Vanessa om
hendes brasilianske baggrund.

bord som Jørgen selv har tegnet og bygget med en bordplade af kirsebærtræ. Over bordet hænger en levende lyskrone som Vanessa har pyntet med ægte prismer.

Jørgen Stephensen driver sit eget firma som indretningsarkitekt med opgaver fra offentlige og private virksomheder. Det er sjældent opgaverne gælder private boliger. Det har vi ikke tradition for herhjemme. Men opgaven er den samme, synes Jørgen.

-Det gælder om at have visioner for, hvad der kan ske i et rum. At få rummet til at fungere, og først og fremmest, at de, der bruger rummene, bliver glade for at være der, fordi de synes rummene er interessante og detaljerne udfordrende.

Detaljer er der også i hans egen lejlighed. Garderoben er en række kvadrater af bøgtræ, som er sat forskudt med hængsler på væggen. Nogle af disse har jernstænger til bøger og knager. De kan ændres og flyttes efter hvor mange og hvor frakkerne skal hænges.

I den centrale stue, som snart skal være Vanessa's og Jørgen's arbejdsrum, har han konstrueret et rum i rummet, en løftsenkning der drejer en del af stuen. Det skyldes

den praktiske foranstaltning, at skæretonen skulle gemmes væk bag smukke gamle låger og rummet således fik et knæk, hvad der blev udnyttet til den kunstige karnap med særskilt belysning.

Lyden fra barndommen

I stuen står en Wallstreet sofa fra Complot Design holdt i blå og grønne farver, som passer til væggens lysere nuancer. Her bryder Vanessa's antikke statuette fra Polen stilen, og det gør hendes kukur også.

-Min mor fødte fire børn, og vi havde fire ure derhjemme. Da vi rejste hjemmefra fik vi hver et ur, så vi havde lyden af vores barndoms hjem med os, siger Vanessa, som dog er glet med til, at uret kun tikker og kukker på særlige højtidstidspunkter, for lejligheden er ikke stor nok til al den lyd, mener Jørgen - og Vanessa. I stuen som i arbejdsværelset er vinduerne lukket af metaliske grå persenner. Køkkenets vægge bærer en række akvareller som Jørgen Stephensen selv har malet til en udstilling samt et bord som han også har lavet.

Respekt for funktion

Dobbeldøren mellem de to lejligheder stammer fra den gamle P&T-

bygning, og Jørgen er i det hele taget kendt i bebyggelsen som han, der ikke vil have smidt noget ud, men finder anvendelse for gamle låger og døre igen.

-Det er en udfordring at sætte en lejlighed i stand som denne. Jeg synes man skal have respekt for de ting som er og for deres funktion. På den måde tænker jeg meget klassisk, samtidig er jeg håndværker og kan lide at prøve nye ting og passe dem ind, siger Jørgen Stephensen, som også har designet en række lysstager, hvor fire tynde metalstænger er slæbet ned i små brosten og igen trukket igennem en glasplade. Stearinlysene sidder fast direkte ned i metalstængerne, så det ser ud som om lysene svæver.

-I mit arbejde kan jeg lide at bruge og effektivisere kvadratmeter og tænke i rummenes funktion, siger Jørgen, der også har klaret at fjerne dansk stil og brasiliansk varme på begrænset plads i en lejlighed på Østerbro.

Jørgen Stephensen kan lide at eksperimentere. Her en flytbar garderobe af træplader som kan ændre form alt efter behov og antallet af frakker.